

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O decentralizaciji v šolstvu.

Z ozirom na postopanje sedanjega naučnega ministra v šolstvu zlasti tudi nasproti Čehom se slišijo razni slovanski glasovi o tem, kako bi se ustavilo jednako postopanje v bodočnosti. Praška „Politik“ je nasvetovala decentralizacijo šolstva in sicer tako, da bi imeli deželni šolski sveti pod nadzorstvom deželne samouprave tudi glede srednjih šol večjo oblast. Ta nasvet so začeli razgovarjati v različnih taborih. Najzanimivejši glas v tem pogledu se nam zdi izjava poljskega lista, ki razodeva redko logiko teorije in dejanja v Poljakih. „Dziennik Polski“, ki se konečno strinja z nasvetom Riegerjevega glasila, razkriva tako rekoč resnico dejanskih razmer v Avstriji in proti svoji volji delovanje poljskih politikov, ki je tem razmeram ravno nasprotno.

Poljski dnevnik poudarja, da gospoduje v Avstriji največja razlika za vse strani. Med posameznimi deželami da je več nego lokalna ali krajna razlika. Najbolj pa da se izraža narodni značaj v šoli. Ako kje, se je treba neizogibno ozirati tukaj na narodno jednoto in individualnost. Šola je osnovana za narod in se mora ravnati po zahtevah narodovih. V Franciji in Italiji govori ves narod jeden jezik, zatorej je možno podstave, izdelane za Pariz in Rim, laže prirediti za vso državo. V Avstro-Ogerski pa ni jeden sam narod — tu so narodi, od katerih govori vsak svoj jezik, ima posebne običaje, samostojno zgodovino in goji lastna sporočila. Kdor hoče, da se vsi ti narodi udeležijo omike v šoli, mora naravno pošteti individualno kakavost teh narodov.

Iz tega izvaja navedeni list, da v Avstriji ni možno ustvariti sistema, torej kake skupne učne šablone, ki bi veljala za vse narode, ki bi koristila vsem tem narodom. Take sisteme so pač ustvarjali nekdanje, ko so hoteli Nemci s centralizacijo in germanizacijo spraviti pod se vse druge narode. Dandanes pa da je tak sistem pravi anakronizem, zlasti za ministerstva z zastavo jednako pravnosti in sprave.

S prejšnjim političnim sistemom se je pokopal tudi šolski sistem, ki ga je ustvaril oni politični

sistem. In če ni imel grof Taaffe doslej poguma, da bi šolski sistem prejšnjih vlad v resnici zatrl, potem da je tudi njegov politični sistem samo problematske ali dvomljive veljave.

Napori avtonomistov da so ostali doslej brez uspešni v tem oziru. Jeden najznatnejših poznavalcev šolstva avstrijskega, dr. Evzebij Czerkavski, da je propadel pri sedanjih vladah s svojim predlogom, da bi se nastavili v naučnem ministerstvu poročevalci (referenti) posamičnih kronovin. In vender da je ta predlog samo nekoliko ustrezal potrebam posameznih narodnostij.

Taaffejevi vladah da je kreniti na drugo pot, ker tu ne gre samo za jedno osobo (namreč sedanjega naučnega ministra). Dokaz za to potrebo je sedanje postopanje Čehov, ki na svetujejo po organu svojega kluba decentralizacijo nauka. Ko bi prišlo do tega, pristavlja konečno poljski list, bi ohranili dr. pl. Gauča v prijetnem spominu, ker bi ravno njegove poslednje naredbe gledé za razpuščenje srednjih šol dale glavni povod za tako decentralizacijo.

Ta poljska izjava vzbuja v pohlevni slovenski duši veselje in žalost. Zadovoljni smo, da priznava ta glas ne samo razliko avstrijskih dežel, ampak da poudarja še bolj razliko in svojstvenost posameznih avstrijskih narodov. Zadovoljni smo, da vsled tega tudi Poljak priznava potrebo, vsled katere je se sebnost tudi v šolstvu zadostiti posameznim narodom ne s kako centralistično šablono, ampak z ustrojem, kakeršen ugaja vsakemu narodu posebe. Ta prerediti poljski glas zameta centralizacijo šolskega poučevanja; on je torej dosledno za jednako pravnost jezikov in narodnostij vsled lastne razprave, da ima vsaka narodnost poleg svojega jezika tudi svoje navade, svojo zgodovino in svoja sporočila. V pravi doslednosti bi moral tak Poljak priznati in nad vse ceniti individualno narodno samoupravo. Ako pa to pripozna in zahteva v resnici glede na šolstvo v obče tako samoupravo, potem bi morali Poljaki sami dejstveno izvrševati taka načela najprej nasproti gališkim Rusom. (Konec prih.)

Gostilniška mera in državna policija.

Gospod Kretanov, kakor vedó častiti bralci „Slov. Naroda“, potuje križem sveta, po vseh kotih slovenske domovine, in tudi po drugih slovanskih

deželah. Da je on dobrohoten človek, razvidno je iz tega, da se nikdar ne spodtika nad mero in vago, ki, kakor trdi naš narod, v nebesa pomaga. Morda je pa on srečnejši od pisca teh vrst, ki ni toliko hodil, pa je vender zasledil, da zlasti tudi krčmarska mera ni vselej taka, kakor bi jo želeli in pa kakor bi jo imeli zahtevati obiskovalci raznovrstnih gostilnic.

Kdor pride s Primorskega na Koroško ob poletnej vročini, je jako vesel, da mu ponujajo svojstveno nemško pijačo kozarec toliko po ceni. Na Primorskem namreč je pivo jako drago, in prištevajo tu tako pijačo k potratnim potrebam. Da torej dobi Primorec piva kozarec za 7 ali celo za 6 kr., namesto za 10, mu že samo to nekaj velja, in poleg tega se nadeja še, da ne dobi grenke, neokusne pijače, katero na Primorskem izgovarjalo s tem, da „Exportbier“ mora tak, prav pelinovski biti, ker bi se drugače ne ohranil čez poletje. Morda je pa tudi tu kaj tacega vmes, kakor v židovskih „hrvatskih“ in „ogerskih“ vinih. Sicer se pa nemški pisatelj pritožuje še celo nad koroškimi pivom, češ, da je prava „plehka pijača“ in „godlja“ zaradi katere je človeku še zblazneti. „Das Bier (sc. na Koroškem) ist zumeist ein schales Gebraü... Zudem ist es eine Verdummungjauche, bei der Niemand froh wird und in welcher allerlei Narcotica, um welche sich kein Staat und kein Gesetz kümmert, den Hopfen ersetzen oder die essigsäure Gährung aufhalten sollen“. Ali taka spadena pijača primorskega potnika ne razjezi toliko, prvič, ker ni natančen poznavalec, drugič pa, ker godljo za zblaznenje točijo morda bolj v strani in ne ob cestah.

Vse drugo je, kar mu hudo dé, in to je slaba mera, vsled katere dobi namesto polnega, po največ 2 tretjini, navadno malo, čez pol kozarca. Iz tega se razvidi, da je tudi koroško pivo dejanski drago, in samo po imenu bolj po ceni. Slabo merijo povsod, in bolj ko so krčme imenitne, bolj so njih natakariče in natakariji predrzni v tem oziru. In še, če se jim kozarec vrne, ga ne prinesejo nazaj polnega do prave mere.

Ali taka se godi potniku tudi drugod, na pr. na Krajskem Gorenjskem, kjer je nominalna cena jednaka s Koroško.

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Lisica je pri vseh narodih na glasu, da je jako premeténa žival in število pripovedk o njej je legijon. Pripoveduje se o njej mej drugim, kako si odpravlja tisto neprijetno golazen, ki 80krat dalje skoči, nego je dolga in katerej v navadnem življenju pravimo bolha. Kadar lisica čuti, da ima take poskočne golazni več, nego je treba za njeni ponočni mir, umeje si brzo pomagati. Ker ne pozna še toli hvalisanega „Zaherlina“ in ker jej je neznan celó „Andélov prekmorski prašek“, pomaga se drugače. V gobec utakne šopek slame, potem ritnisko polagoma v vodo. Bolhe nevajene mokrote, ugibajo se „kórak kórak za kórakom“ od skrajnega odrastka hrbitišča vedno dalje proti glavi, naposled pa, ker tudi okoli glave že plivkajo valovi, poskačejo vse na slamni zvezek. Tedaj je pa za lisico prišel pravi hip. Ne meneč se, da je toliko nadobudnih boljših bitij brez mehurjev in brez varnostnih pasov izročeni groznemu poginu, da kakor v Ljubljani, niti čolna ni, ki bi gospico bolho ali gospoda bolhača

otel gotove smrti, pahne lisica šopek slame od sebe in „adio mondo“! Bolhe plavajo za negotov čas po mokrem elementu, lisica pa veselo z repom vije, kajti iznebila se je neprijetnih, nepovabljenih gostov. Lisico posnemali so tudi židovi. Dasi so bili izvoljeni narod, imeli so mnogo bolh in še hujše golazni v podobi neštevilnih hudodelstev in grehov, za katere bi šopek slame nikakor ne zadostoval. Zato pa so si vzeli mršavega kozla, naložili mu vse grehe celega rodu ter ga spodili v puščavo. Od tistih dob ima baje kozel tisto penetrantno vonjavo, ki jej pravimo — smrad, židovi pa so vseh grehov nedolžni, kakor lahov koš. Kaj je kozel v puščavi počel, o tem zgodovina molči, izvestno se ga ni lotila nobena divja zver, kajti grehi in smrad vseh židov bili so najboljša zavarovalnica zanj.

Dandanes v prosvetljenem 19. stoletju ne treba več niti lisice, niti „grehotnega kozla“, danes isti posel opravlja „solicitator“. On je nekje osoba, ki odjemlje grehe „tega sveta“. Meni se samo to velečudno zdi, da se je, ako je „solicitator“ sploh tak gad, že iz početka obravnava proti komu drugemu vršila, ne pa proti njemu. Za preistavo in za obravnavo pač nikakor ni laskavo, da so toliko časa

tavali v temi, v zadnjem trenutku pa še le dobili pravega, ne da bi ga prijeli. Zatorej se mi ni prav nič čudno zdelo, ko sem pretekli ponedeljek, zapustivši sodišče ob Savinji, čul naslednji kratki dvogovor dveh narodnjakov.

A je rekel: „Heinrich... mir graut vor Dir!“

B pa: Vrana vrani očij ne skljuje!

Jaz pa sem sam za se pristavil: „Boj se tega, ki rad prisega!“

Solicitatorji so sicer, seveda ne glede na onega, ki je ob Savinji „sub auspiciis“ igral ulogo „grehotnega kozla“, duša vsaki odvetniški pisarni, jako delavni in večinoma izredno nadarjeni ljudje. „Lai-bacher Wochenblatt“ pa, žal, nema takega solicitatorja, niti osebe, ki bi bila vredna odvezati mu jermene. Gospod Müller, ki včasih tudi kak „Najprej!“ in „Hej Slovani!“ za par vrčkov pive zagode, spominjal se je zadnjič tudi „ponesrečenih slovenskih dijakov“. Čemu tako daleč? Le bliže posegnite, svojega lastnega in prvega sotrudnika g. Dežmana potipajte z debelim prstom! Kaj pa je on? Kdaj pa je on napravil izpit? Zanimiveja, nego kralja Otokarja lastnoročno pismo, bila bi njegova

Pri pivu se izgovarjajo s penami, in računijo menda na silno žejo gostov, ki ne čakajo, da bi se polegale iste pene. Pri meri za vino pa ni nikjer takega izgovora, in vendar tudi tu gostilničarji kra-dejo zase poseben „Trinkgeld“ s tem, da kupujejo steklenice, ki imajo z namenje obsega visoko pod vratom posode. To je pravo obče sleparstvo vsega občinstva, ki je potrpežljivo in požrtvovalno na na-pačnem mestu.

Ali o tem bi imela govoriti tudi državna po-licija. Vsakdo vidi, da posode, ki obseza pravo mero še le z vrhom steklenega vrata, ne more na-takar napolniti, tudi ko bi imel dovolj vesti za to. Misliti je torej, da se taka stekla nalašč naročajo, in to bi ne smelo biti dovoljeno. V občem gospo-darstvu znašajo take sleparije tisoče in tisoče gmo-tne škode na leto in vsak gost ali pivce v prisiljen dajati poleg javnega v denarji naznanjenega dobička krčmarjem še dobiček, ki ga oni od pivcev prisleparijo, prav po tatvinski. Krčmarji računijo na nevednost in potrpežljivost občinstva. Ali ako gleda država pri grab, da bi se občinstvo ne sle-parilo, tu analogna potreba, da segne državna po-licija vmes, in državni poslanci so dolžni pod svojo vestjo, da pomagajo odstraniti to javno korupcijo, ki se je sistematično razširila po gostilnicah.

Slovenski narod, ki je itak ubožen, ima še posebej zahtevati, da se mu tolik krivičen davek odstrani. Ako človek plača, kar zahteva gostilničar, je tudi pošteno, da dobi pravično mero, ki mu jo obetajo za zahtevani denar.

Torej ni pozabiti te gospodarske zadeve, ali pa res hoče državnozborna sedanja desnica, da bo samo Schönerer s pristaši razkrival občo korupcijo?

Sicer bi pa bilo dobro, da bi zlasti po mestih in trgih že zdaj osnovala društva, katerih udje bi se zavezali, ogibati se takih gostilnic, kjer je kri-vična mera na steklih, in kjer se proti meri toči. Poskusimo!

Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. septembra.

Občinski zastop Prerovske občine poslal je bil deputacijo k naučnemu ministru, ki je pro-sila, da še nadalje ostanejo višji realčni razredi pri tamošnji realni gimnaziji. Minister pa ni hotel nič slišati o tem. Izrazil se je, da njemu ne ugajajo tako sestavljene šole, niti toliko ni hotel dovoliti, da bi vsaj še letos ostal 5. razred. Obetal je ob-čini obrtno šolo, ki bo pa le majhen zavod.

Vnanje države.

O shodu avstrijskega ministra vnanjih za-dev in nemškega kancelarja, se nič gotovega ne zve. „Daily News“ so izvedele, da sta se ministra dogovorila, da Nemčija in Avstrija napravita Turke, da zasedejo Vzhodno Rumelijo, „Tempsu“ se pa poroča z Dunaja, da je Kalnoky pregovoril Bis-marka, da se bode Nemčija ustavila vsakej vojnej ruskej akciji v Bolgariji.

Vodja bolgarske opozicije Cankov odpotoval je baje iz Carigrada v Varno v rodbinskih zadevah, če je verjeti nekemu poročilu iz Sofije. — Vladni pristaši po volilnih shodih mnogo govore o dobrih odnosjih s Turčijo, Rusije pa nečejo omeniti. Če pa kak volilec povpraša kaj o odnosjih z Rusijo, začno vladni pristaši velik krak, tako da je vsako daljše posvetovanje nemogoče. S škandali hočejo

diploma v Rudolfinuma vitrinah. In baš Dežman se ne more niti izgovarjati, da ni imel dovoljnih gmotnih sredstev, kajti za hrbotom je imel imovitega strijca, katerega dvajsetnicami še danes žvenklja. Torej, v obešenjakovi hiši nemojte govoriti o vrvi! Za-pomnite si to, sicer Vam postrežemo še z drugo serijo!

Jednako čudnih ljudij, kakor so pri „Laibacher Wochenblattu“, pa še vse polno lazi po svetu. Na Notranjskem nekje je učitelj, modrijan 13. vrste, takoj za Ribniškim „jarepristrom“. Tovariš dejal mu je šaleč se: „Jaz se nikogar ne bojim, jaz sem panslavist!“ To je dovolj, da so siromaka siloma tlačili v preiskavo zaradi veleizdaje. (Bog nas varuj!) In Vi, gospod urednik, ne pišete nič o tem, niti toliko ne, kolikor je milostno pisal „Slovenski Gospodar“ o slavnosti Trstenjakovi?

Nedostatek pikantnostij Vas dovede še do tega, da se z „Narodom“ preselite v blaženo Celje. Pridobili boste gotovo nekoliko. Za inserate dobite izvestno naznanilo, koliko je še stanovanj praznih v novi hranilnici, za domače stvari pa Vam priporo-čam dr. Hiegerspergerja in dr. Stepschnegga, tudi dr. Glantschnigg bil bi hvaležen predmet. Sploh bi

preprečiti, da bi se ne razgovarjalo o Rusiji. — Pa-pežev zastopnik v Sofiji si jako prizadeva, da bi pridobil Bolgare za katoliško cerkev. Pogajanja se že dalj časa vrše. Podlaga pogajanjem so sledeče točke: Bolgari priznajo papeža za vrhovnega cerk-venega poglavarja, v „credo“ uvedejo besedo „fi-lioque“ in priznajo dogmo o čistem spočetju Marije Device, Rim bode pa dovolil, da se bode božja služba še nadalje opravljala v staroslovenščini in da bodo duhovniki se smeli ženiti.

Turčija je v velicih finančnih zadregah. V kratkem bode morala plačati drugi obrok za nove puške 300 000 turških funtov, pa nikjer ni nobe-nega denarja. Sultan pa želi, da se tovarni redno plačuje, ker hoče, da se hitro vsa vojska preskrbi z novimi puškami. Sultan je sklenil, da se 90.000 funtov od njegove civilne liste porabi za plačilo pušk. Drugi denar bode pa ministerstvo s tem dobilo, da se bode vsakemu uradniku nekaj utrgalo od plače.

Nemcem ni moč ustreči. Nedavno so nemški oficiozni in neoficiozni listi na vso moč pisali proti ruskim vrednostnim papirjem. Sedaj pa hoče Ru-sija nekaj milijonov vzeti v Parizu na posodo in glejte, Nemcem zopet to ni všeč, radi bi bili, da bi Rusi denarja iskali pri Berolinskih bankirjih.

Grški kralj, ki biva sedaj na Danskem, vsprejel je Déroulèda v avdijenciji in se mu za-hvalil, da je po raznih listih izražal simpatije do Grške. Déroulède dobro pozna grške razmere, ter je nekaj časa bival na Grškem. Car pa Déroulèda ni hotel vsprejeti.

Na Francoskem so jako nezaupljivi na-sproti Nemcem. Vlada je ukazala županom Pariškega okrožja, da naj natančno poizvedo, koliko Nemcev biva v njih okrajih, s čim se pečajo itd. Ta stvar pa ni tako lahka, ker na Francoskem bi-vajoči Nemci radi tajé svojo narodnost ter se iz-dajajo za Francoze. Pečajo se z raznimi posli, se-veda mnogi le na videz, kajti njih glavno opravilo je vohunarstvo. Policija bode pazno gledala na Nemce in vse sumljive bodo kar iztirali.

Volitve za švicarski narodni zbor bodo 30. dne oktobra. Novi zbor se snide 5. dne du-cembra.

Nemška vlada bode zahtevala od državnega zbora, da se izjemni zakoni podaljšajo ter da se nič ne spremené. Državni zbor, v katerem imajo ki-movci večino, bode gotovo vse rad vladi dovolil. — Včeraj je praznoval knez Bismarck petindvajsetlet-nico, odkar je pruski minister. 23. septembra 1862. leta prevzel je začasno predsedstvo pruskega mini-sterstva, 8. oktobra istega leta bil je imenovan mi-nisterskim predsednikom in ministrom vnanjih za-dev. Tedaj je bil še le 47 let star. Tri leta po-zneje mu je kralj za razne zasluge podelil grofov-stvo, 1867. l. imenoval ga kancelarjem severnonemške zveze in 1871. drž. kancelarjem in mu podelil dedni knežji naslov. V teh 25 letih je že Bismarck več-krat dal svojo demisijo, pa ni bila vsprejeta. Prusko ministersko predsedništvo je bil jedenkrat za nekaj mesecev že odložil, pa je je potem zopet vsprejel.

Dopisi.

Iz Celja 21. septembra. [Izv. dop.] Kazen-ska pravda proti dr. Strafelli končala se je pre-tekli ponedeljek pri Celjski okrožni sodnji pod predsedstvom g. Heinricherja, kateri sicer ne pred-seduje nad obravnavam, ki se je baš to delikateso pridržal. Votantje so bili: svetnik Ratek, tajnik pl. Wurmser in pristav Toplak, zatožbo je zastopal državnega pravdnika namestnik Reiter. — Dr. Stra-fella bil je zatožbe krive prisega oproščen, kar tudi drugače pričakovati ni bilo. Pri nas na Šta-jerskem so že take posebne razmere in okolščine, o katerih pa iz znanih vzrokov jasneje pisati ne smemo.

se o gospodih, katerih imena končajo z dvema gg, marsikaj lahko povedala. Škoda, da jih pragerman Bobisut nema. „Vahterica“ večkrat dela slabe dovtype o imenih slovenskih prvakov, drago bi mi bilo, ko bi mi blagovoljno povedala, kje v Tevto-burškem gozdu je zibelka tekala gospodom, ki ču-jejo na imena: Sajovitz, Bobisut, Rakusch, Glantschnigg, Michelitsch, Strafella, Pisk, Duchatsch, Schurbi itd.

„Vahterica“ je v obče čudno bitje, pravi ne-stvor. Ušesa ima tako dolga, da je zadnjič pri ban-ketu Čehov — iz najboljšega vira — čula napit-nico na ruskega carja, katere nihče govoril ni, zdaj pa trdi, da ste Vi pisali članek o pravdi Starče-vičevej in da ste s tem simpatizovali z njim. Jaz vendar pazno čitam Vaš list, a tacega članka ne-sem še dobil pod palec, zatorej mislim, da Vam ti ljudje tako dolgo ne dajo miru, dokler si za glav-nega sotrudnika ne pridobite „doktorja“ Stibenegga, za upravitelja berserkerkega vojvodo Glantschnigga, za galopèna pa isto imenitno teslo, ki je ob svojem času v Celje dospelo z ono lično obokvirjeno obli-gacijo, ki jej prozaični ljudje pravimo „obvezna pot-nica“ (Schubpass.) S.

Politični krogi so se za to pravdo jako zani-mali. Dopoludne so priče za dr. Strafello baje jako neugodno govorile in nekateri preoptimistični po-slušalci so že mislili, da mora biti obsojen. Toda večina sodnikov, ali vsaj njih polovica se ni mogla prepričati o njegovej krivdi. O takih kočljivih stva-reh se ne more veliko pisati, vendar nam bode do-voljeno reči, da Slovenci pri takih pravnih nesmo nikdar dovolj pesimistični. Poznavatelji naših „po-sebnih razmer“ vsled večletnih skušenj že v vsa-kem takem slučaju naprej vedo, kakšen bode konec in raznim krogom ni treba beliti si glave, ker jim imena dotičnih gospodov že vse povedo. — Čul sem mej drugimi govoriti, da je drž. pravdnika namest-nik Reiter osoben prijatelj dr. Strafelle, a to se mi zdi neverjetno, kajti sicer bi gotovo ne bil zastopal zatožbe.

Graška „Tagespost“ naglašja v svojem poro-čilu o tej pravdi, da je Celjski odvetnik dr. Hie-gersperger zatoženca izvrstno branil in poudarjal, da je zatožbo proti Strafelli naredil dr. Ploj na Ptuji le iz sovraštva. Radi verujemo, da je zagovor-nik to trdil in da je tudi v denarnih zadevah dober zagovornik, morda tudi za — se. A še boljši in izvrstnejši, da genijalen zagovornik bil bi dr. Stepschnegg, kajti on je v denarnih zade-vah kot zagovornik dober mojster, katerega nihče ne doseže. Posebno umeje dobro zagovarjati jedno osobo, katera pa ne spada k njegovim klijentom, in za katero se veliko bolj zanima nego za svoje klijente.

K pravdi Strafellovi še nekaj. Preiskovalni sodnik Teves opozoril je predsednika Heinricherja, kaj sta z ozirom na to obravnavo pisala „Slov. Narod“ in „Politik“, a tudi to ni toliko uplavalo nanj, da bi bil komu drugemu oddal predsedstvo.

Od Male Nedelje 21. sept. [Izv. dop.]

Lani se je bilo zbralo nekaj odličnih rodoljubov naše župnije na čelu jim vrli posestnik g. Anton Božič, da ustanove bralno društvo. Bilo je že pred nekaj letij tukaj bralno društvo — a ni se moglo vzdržati, ker se je od vseh strani nanj pritiskalo.

Poskusili smo zopet, ter postavili na noge „Leposlovno bralno društvo“, kar začetkoma je dru-štvu pristopilo blizu 40 udov, a zdaj jih šteje go-tovo še jedenkrat toliko. Koliko zanimanja je že zdaj mej našo mladino za omenjeno društvo, to je najbolj pokazal letošnji glavni društveni zbor.

Dne 11. septembra t. l. bilo je napovedano zborovanje v šoli. Točno ob določenej uri otvori predsednik gosp. Anton Božič zborovanje ter prav srčno pozdravi društvenike, zahvaljuje se jim, da so prišli v tako znatnem številu. In v istini — šolska soba jih je bila polna.

Potem da načelnik besedo podpredsedniku ob jednom tajniku. Nadučitelj Simon Cvahete, koji je preteklo leto opravljal ta skupni posel, prebral je najpred pravila, da se iz njih pouče oni, koji žele društvu na novo pristopiti. Potem pa je razložil društvenikom, kakšen namen ima društvo.

„Naše društvo“, tako je govoril nadučitelj, „hoče mej društveniki širiti posebno leposlovne ča-sopise in knjige. Samo ob sebi je razumljivo, da bode društvo pridobivalo si raznih časopisov in knjig, v kojih se bo našlo tudi spisov politične in znan-stvene vsebine, toda najprej je treba skrbeti za to, da se v mladini zbudi veselje do branja; v ta na-men pa se mi zdi pripovedovalna oblika najbolj pripravna. Je li mogoče se iz pripovedovalnih spisov kaj učiti, ali nam služijo samo v zabavo? Gotovo se je mogoče iz njih učiti, ako le hočemo.

Kolikokrat nam stavi pred oči pisatelj v pri-jetnej obliki osebe z najlepšimi čednostmi, vzbujaje v nas čut za nje. Vodi nas v tuje kraje, nas se-znanja s tujimi ljudmi, živalimi, rastlinami i. t. d. Riše nam značaje polne kreposti in milobe ter budi v bralci zanimanje za vse lepo in dobro.

Večkrat ko imamo lepe vzglede pred seboj, tembolj se nam uzori utiskajo v duševno obzorje, v spomin, da jih lažje posnemamo.

Mladina tirja pripovedovalnih spisov, da si izobrazuje jezik ter se izogiblje slabe tovaršije.

Dalje namerava naše društvo tudi vzbujati zanimanje za narodne literarne proizvode.

Koliko bukev se je že spisalo našemu narodu v pouk in zabavo, pa kaj da jih prosti narod niti po imenu ne pozna, kako li po vsebini.

Naj se naši pisatelji še tako trudijo, polagajé

Dalje v prilogi.

svoje najbolje moči na žrtvenik milega nam naroda — vse zaman dokler bodo ležali dragoceni njihovi umotvori v raznih zalogah in knjigarnah.

Sveta dolžnost nam je torej, da skrbimo skupno, kar je posamezniku nemožno, za razširjanje literarnih proizvodov. Po tej poti storimo narodno svojo dolžnost ter tudi spolnujemo društveno zadačo, koju smo si zastavili, hoteč društvnikom pripomoči do višje omike. Kateri človek je pa omikan? Gotovo v prve vrsti tisti, kateri zna dobro svoj književni jezik ter si je zraven še pridobil potrebnih ved in znanostij. Glavna korenina omike leži v nrvnem življenju. Kdor spolnuje postave in stori svojo dolžnosti, ta je gotovo omikan človek. Ker pa človeški duh v znanostih in vedah zmiraj napreduje, torej mora vsak, kdor neče zaostajati, skrbeti, da se tudi on pouči o tem, kar se je na svetu dobrega in koristnega izumilo. Kmetovalec bo skrbel, da se pouči po knjigah in časopisih o vsem, kar bi njemu moglo prinesiti koristi in dobička. Rokodelec bo storil ravno tako. Vsak pa še posebej gojil svoj materni jezik, kajti na tak način si pridobi tudi znanostij nespadajočih v njegov poklic, a vendar potrebnih za višjo izobražbo. Vsakemu državljanu je potrebno nekaj vedeti o državljskih dolžnostih in pravicah. O teh se najlože pouči po časopisih in knjigah. Posebno še naglašam, da je temelj vsej omiki gojitev maternega jezika. Kdor tega dobro ne zna, ta ne razume niti časopisa niti knjige, temu so nerazumljivi dopisi uradnih in oblastev — ja temu ostane nerazumljiva beseda božja, kjer se razlaga v blagozvočnej, čistej slovenščini. Da bi bili ljudje, ki se se zmiraj ne morejo sprijazniti z našim književnim jezikom, skoro redki, kakor bele vrane, v to pomozi Bog in sreča junaska.

Za tem sledi poročilo tajnikovo gledé društvenih knjig in časopisov.

Društvo je dobivalo te-le časopise, oziroma knjige: „Slov. Gospodar“ (3 iztise); „Ljublj. Zvon“ (1 iztis); „Mir“ (5 iztisov); „Edinost“ (1 iztis); „Kres“ (1 iztis); „Jurčičevi zbrani spisi“ (5 zv.); „Ljudska knjižica“ (9 zvezkov); „Slovan“ (1 iztis); „Rogač“ (1 iztis); „Gospodarski list“ (1 iztis).

Dobrotniki našega društva so: 1. Slavna „Matica slovenska“ je podarila društvu mnogo knjig razne vsebine. 2. Gospod prof. Raič je poslal društvu 5 glđ. 3. Gospod Anton Špindler, c. kr. kancelist na Ptuji, je pošiljal društvu dolgo časa brezplačno „Slov. Narod“ a zdaj pa mu pošilja „Slovana“. 4. Gospod Josip Freuensfeld, učitelj v Ljutomeru podaril društvu nekaj knjig. 5. Gosp. Anton Porekar, učitelj na Ptuji, je daroval društvu mnogo knjig razne vsebine in pošilja mu tudi list „Rogač“. 6. Gosp. Jožef Štuhec, posestnik v Bučkovich, podaril je društvu lep pečatnik.

Omenjeno poročilo se je vzelo s velikim veseljem na znanje. Na predlog odličnega posestnika iz Moravec, gosp. Lovrenca Slane, izreklo je društvo vsem blagim dobrotnikom prečrčno zahvalo s tem, da so društveniki ustali.

Poročilo denarničarjevo je pokazalo, da stoji društvo na trdnih gmotnih nogah. Naročnina je za vse časnike plačana do novega leta in še preostaje 63 kr.

V odbor so bili voljeni: Predsednik g. Anton Božič, posestnik v Radoslavcih. Podpredsednik in tajnik nadučitelj S. Cvahte. Denarničar g. Hinko Štuhec. Odbornika gg. Andraš Mihalič in Matjaš Kranjc.

Konečno se izreče želja, naj se velezasluženi naš učenjak in bližnji domorodec, velečastiti gospod Davorin Trstenjak, imenuje častnim članom. Vsi društveniki so njemu na čast ustali ter ga izvolili častnega uda.

Po končanem zborovanju zbrali smo se društveniki v krčmi vrlega Korošca ter smo se pri rujnjej kapljici prav dobro imeli. Počastilo nas je s svojim pohodom precejšnje število sosednih nam Šent-Jurčanov, mej kojimi so odlično mesto zavzemali za narodne svetinje naukušeni dijaki. Povabili smo bili tudi mnogo gospode iz bližnjih mest in trgov. Posebno pa smo se veselili Ljutomerskih pevcev in Ptujskih rojakov — pa žalibože ni se nam posrečilo, privabiti jih v našo sredino. Mej napitnicami omenjam te-le: Nadučitelj S. Cvahte napisal je Jurjevskim gostom in pozneje slovenskemu oratorju, izražajoč željo, da bi nam še izredil mnogo izvrstnih sinov, koji bi s svojimi izbornimi duševnimi silami priborili milemu našemu narodu pravico, z bistro svojo glavico pa kazali na svetlo, da Slovenec

„vse doseže, kar mu drago, bodi slava, bodi blago“, da na vsako stran imponujejo tujcu.

Z burnimi „živio“ klici sprejeli so navzoči te besede ter so tako pokazali, da so bile govorjene iz njihovih src. Sledila je potem deklamacija krasne Kose-kega pesni „Kdo je mar?“

Vmes pa sta še kaj izvrstno govorila dva abiturijenta Mariborske gimnazije gospoda Vrbnjak in Žmavc. Posebno zadnji se je s svojim krepko donečim glasom in jedrnatimi mislimi pokazal kot prav dober govornik. Občinstvu se je takoj prikupil. Proti koncu je še deklamoval prav lepo gosp. Anton Mihalič. Mej tem se je kazalec na uri pomaknil precej naprej in treba je bilo misliti na odhod. Ne morem si kaj, da ne bi na zadnje še pohvalil naših vrlih kmečkih mladeničev. Dostojniše se v krčmah ne obnaša odlična mestna gospoda, kakor so se pri tej veselici obnašali naši fantje. Le tako naprej! S tem kažete dejansko, da vam omika ni prazna fraza.

Iz Sežane 22. septembra [Izv. dop.] Koliko časa da je, da se v predalih Vašega cenjenega lista pogrešajo dopisi iz tega kraja, ne pomnim določno, vendar pa mora biti gotovo od dobe, v katerej je Sežana slula še za eminentno narodno; bila ponos slovenskemu gibanju na Krasu; od dobe, ko so goriški rodoljubi, njim na čelu ranj. dr. Lavrič tako radi zabajali v belo Sežano k raznim zborovanjem; od dobe velicega Sežanskega tabora in naukušene nezaupnice pokojnemu poslancu Č . . . u.

Da, to so bili časi polni nade bodočnosti. A onih mož ni več, zelene gomile krijejo njih ostanke, ter na mesto naukušnosti za blagor naroda, nastopila je letargija, ničernost, narodna smrt. Res je, da se že sem ter tja nahaja kak dopis v „Edinosti“, a to so bele vrane, i trditvi moram, vsa poročila so polna nedostanosti. Ia kaj naj bi poročal rodoljub v novine iz tako zaspanega kraja? Gotovo družega ne, nego pritožbo do naroda. Pomislimo pa koliko bi lahko Sežana storila za povzdigo narodne časti in slave kot središče slovenskega Krasa ter njega inteligencije. Mej tem, ko se po vsej Sloveniji od večjih mest in trgov pa do najmanjših župnij že nahajajo podružnice sv. Cirila in Metoda, se tu v Sežani še ni pogum in srce razvedrilo možu, da bi ustanovil kaj takega (in vendar dopisnik v „Edinosti“ broj 65 lanskega leta trdi, da se v Sežani socijalno lepo živi, i da morda v nobenem slov. trgu — ne tako lepo.)

Ako pomislimo, da smo tako blizu velike luže — trepetati moramo, da je morda blizu čas, da se i v Sežani to zgodi, kar se je v Podgori s polovico t. m. v našo žalost počelo. Tujec, dospel v Sežano bodisi iz Trsta, Gorice ali Ljubljane, mora nehote osupnjen gledati in strmeti, kje da je; in ni čuda, da se mu v glavi zavrti, ako ne določi na mah, je li v blaženem kraljestvu ali nemškem rajhu.

Napisi v tujščini se šopirijo, kjer bi jih ne smelo biti in so veliko manj potrebni, nego slovenski na kolodvoru sv. Andreja v Trstu. Prodajalnice, gostilne, kavarne vse tuje. Na kolodvoru slovenskemu poštemu imenu še neče dati prostora ostudna „Sessana“. Povsod, kamor se obrneš, prepričan si, da gremo rakovo pot, nazadek, popustljivost, spanje, malomarnost spremljajo te pri vsakem koraku. Jeli pa tudi morda res, da mora slovenska raja povsod, še celo tam, kjer bi jej ne trebalo, vse žrtovati ter zatajiti svoje prepričanje, zatajiti vse, kar jej je po Bogu najsvetejši, na ljubo našim sovragom, i tako v samosvesti kopati si narodni grob? Poglejmo in učimo se venter jedenkrat od lastnih naših zakletih nasprotnikov, katerim so naši prvaki (ne vsi) tako naklonjeni, kako oni povišujejo svojo narodnost, zahtevajo solidarno svoje narodne pravice, in ne opuste nikake prilike postaviti temelj laščini na naših tleh. Poglejmo nesrečni Ločnik, sedaj Podgoro ter našo bližnjo tržaško okolico. — Čemu torej toliko uklanjati se? Proč z laščino, proč z nemščino, pričenši od jasnih napisov pa do šolskih klopij! Naj nastopi mili naš jezik na častno mesto, katero mu po pravici in zakonito pristuje.

Do katere meje se je tukaj mlačnost ukoreninila, hočem omeniti še jedno dogodbo, ki mi tudi srce teži: Pred dvema letoma je praznoval naš g. župnik svečanost svojega 25letnega pastirovanja v Sežani, pri katerej priliki je omenjal naraščaj in napredek (morda v narodnem oziru???) Sežane, in da se čudi, da Sežana kot središče Krasu, javnih uradov in trgovine, ni doslej še uvrščena mej mesta ali vsaj mej trge. — Da res hvalovredna bila je ta misel našega g. župnika, vidi se, da mu je ponos i

časť kraja na srci. — Ali, dragi čitatelj, misliš li, da se je jeden sam korak v tem zmyslu učinil od naših „VAŠKEH“ očetov? O ne, prav nič? Razobesili so še celo nove plošče, in jedno teh pomaknili v sredo na glavni trg, kjer stoji „Vas Sežana.“

Nadejam se, da mi ne bo treba več o tem pisati, ampak svetu poročati, da Sežana se je probudila iz narodnega spanja, osnovala narodna in druga potrebna društva, premenila za njo nečastno ime „vas“ v „trg“, storila korak, da popravi, kar je pri šoli proti narodu zakrivila, stopila na branik z lokom v roci za naše narodne pravice, in postala to, kar jej po naravnej legi, kot trdnjava Slovanstva na skrajnej meji, pristuje. Da se pa to popolnoma uresniči, želeli bi bilo tudi, da očisti svoje narodne grehe pri prekrščenju v naši bistrej „Soči.“ — Dal Bog, da se uresniči moja želja! . . .

Sežanec.

Domače stvari.

— (K higijeničnemu kongresu) odpeljali so se iz Ljubljane na Dunaj: dr. Stare in prof. Toma Zupan. Dalje: višji štabni zdravnik dr. Tonner, dr. Kapler in dr. Keesbacher.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 2634 glđ. 28 kr.

— (Prvo Ljubljansko uradniško konsumno društvo.) Mej inserati je danes poziv k občnemu zboru, ki bode dne 2. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne v Šrajnarjevi pivarni. Pri tem zboru bode treba voliti 26 funkcionarjev, treba torej že zaradi tega mnogobrojne udeležbe, kakor tudi, da jih mnogo k društvu pristopi. Oglasilo se je že pismeno nad 400 osob, a takrat pravila še neso bila gotova in hotelo se je jedino dobiti merilo, koliko simpatij se sme to podjetje nadejati pri uradništvu Ljubljanskem. Sedaj so spolnjeni vsi predpogoji, združna pogodba je gotova in uradno potrjena, sedaj je čas za definitivni pristop. Izjave o pristopu vsprejema osnovalni odbor, ki ima sedaj izvršiti svojo zadnjo nalogo, namreč društvu dati načelnštvo in nadzorovalni svet in bi radi tega rad stopil z velikim številom društvnikov k volilni šarici. Uradniško konsumno društvo je za Ljubljano kaj čisto novega, zato je vodstvo s početka imelo mnogo težav. Zategadel treba, da se vodstvo izroči pravim močém, ki bodo z gorečnostjo in vstrajnostjo delali za društva korist. Iz teh razlogov pa treba, poudarjamo še jedenkrat, da jih mnogo pristopi in se zbora udeleži.

— (Za Dolenjo Štajersko) imenovani so naslednji okrajni nadzorniki: Za okolico mariborsko, šentlenartski, slovenjobistriški in šmarski okraj Fran Robič, profesor na učiteljski v Mariboru. Za okraje Ptuj, Ormož, Rogatec, Ljutomer in Gorenjo Radgono J. Ranner, vodja v Laškem trgu; za Slovenji Gradec, Marnberg, Šoštanj in Gornjigrad Ivan Trobej, učitelj v Slovenjem Gradcu; za okolico Celjsko, Laški trg, Konjice, Brežice, Sevnico in Kozje Blaž Ambrožič (Armbrustschütze!) učitelj v Lipnici; za Vransko (šolski okraj) dr. Andrej Vrečko, profesor na gimnaziji v Celji; za mesto Celje J. Levitschnigg, učitelj na vladnici v Mariboru, za Maribor Jurij Kaas, ravnatelj na učiteljski v Mariboru. Kakor predstoječa imena kažejo, ni veliko premembe, in pritožbe, katerih smo že vajeni, bodo se nadaljevale.

— (V podgori) pri Gorici slovenski otroški vrt dobro napreduje. Tamošnje slovensko dvorazrednico razširil je okrajni šolski svet v trirazrednico, kar je bilo že zelo potrebno in bode izdatna pomoč proti italijanski „Pro patria“.

— (Službo) pokojnega Hribarja v Gorici nastopil je g. Poniž, na njega mesto pa je šel v Koper izprašani kandidat g. Dominko.

— (Za dijake.) Obrazi slovenskih ubožnih listov dobivajo se danes naprej pri J. R. Milici na Starem trgu.

— (Iz pred Porotnega sodišča) Pri zadnji obravnavi prišla sta na vrsto Fran Vrančič, bivši posestnik iz Trobinja pri Kranji, in Janez Zmrzlikar, zatožena zaradi hudodelstva goljufije, ker sta sklepala navidezne, goljufive pogodbe. Porotniki potrdili so krivdo obeh in sodišče obsodilo je Frana Vrančiča na dve leti, Janeza Zmrzlikarja pa na petnajst mesecev težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. Sozatožena Franja Vrančič bila je oproščena.

— (Peronospora ali strupena trtna rosa) pokazala se je, kakor javlja „Gospodarski

list" po Goriškem še le zdaj. Ker je grozdje že dozorelo, se ni bati posebne škode.

— (Na Srpenici) je črešnjevo drevo, ki ima še zdaj zrele črešnje, ko je že vse drugo sadje dozorelo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. septembra. S cesarjevim ročnim pismom na grofa Taaffea sklicuje se državni zbor v 11. dan oktobra.

Bukurešt 24. septembra. Nadvojvoda Albreht dospel v Sinaio. Kralj vsprejel ga je v Predialu, kraljica v Sinaii.

Sinaia 24. septembra. Gospóda šla v kraljevi grad Peleš, kjer je častna kompanija skazovala čast, vojaška godba pa svirala avstrijsko himno. — „Etoile Romaine“ piše, da so vesti nekega opozicijskega lista, da je mej rumunskim kraljem in Koburžanom živahno občevanje in da je Koburžan poslal adjutanta s pismom na kralja v Sinaio, popolnem neosnovane.

Michelstown 24. septembra. V pravdi O. Brieni očitaj je zagovornik Harington državnemu pravdniku, da laže. Predsednik mu na to zapretil, da ga bode dal odstraniti iz dvorane, na kar je zagovornik takoj odložil obrambo zatoženca.

O glasouku (didaktofonu).

(Konec.)

Da ve še učenec, koliko časa (kako dolgo, koliko udarcev) je treba svirati ali peti celo noto, polovico, četrtinko itd., da ve, kaj pomeni točka za noto (kar se pa lahko kmalu nauči, ker stvar ni težavna), — da se mu še pove, da križ zvišuje noto za pol glasu in da treba pritisniti mesto spojnje tipke desno zgornjo črno, ali pa njeno prvo sosedo na desno, — in da be znižuje noto za pol glasu, ter da treba pritisniti mesto spodnje, levo zgornjo črno ali pa prvo sosedo na levo — potem je učencu ahko svirati vsako jednoglasno pesen, bodi postavljena v vijolinskem ali basovem ključu. Kdor pa zna toliko svirati (jednoglasno pesen, kar je za pevca dovolj) ako ima le sluh za petje, postane lahko v prav kratkem času dober pevec. — V skušnji se je pokazalo, da so se popolnoma priprosti kmečki fantje v petih dnevih s pomočjo jednega didaktofona toliko naučili, da so si pesni poglaskah nadidaktofonu sami sviralili in se jih tudi peti naučili. Najtežje delo (premučno ubijanje glasov v glavo in ubo) je odpadlo in pevovodji ni bilo treba na drugega paziti, ko na skupni takt in izraz petja. Koliko truda, koliko časa prihranjenega! Leta in leta pojejo pevci, a kaj tacega ne morejo storiti, kar so zgoraj imenovani naredili v jednem tednu.

Poleg tega, da se na didaktofonu tako hitro nauči sviranja in petja, ima inštrument še to dobro stran, da se more vsak komad svirati v c dur-u, najlažji intonaciji (brez križev, brez bejev). Se ve da, ako ni skladba isana v c, treba jo je v ta glas preložiti, kar pa je prav lahko delo. Da se pa v c preložena skladba glasi v prvotnej, pravej intonaciji, premakne se cela klavijatura ob spredaj nastavljenih lestvici dvanajstih intonaciji pred znak zahtevane intonacije. Vsled premikanja klavijature more se tudi vsaka skladba v jedni intonaciji (na pr. v c) svirati v vseh 12 intonacijah. Naj pojasnim to s sledečo primero: Tipka c nam daje v c glasu — glas c. Ako pomaknemo klavijaturo za pol glasu proti desni, nam da zgoraj imenovana tipka c — glas eis. Držimo sicer tipko c, a ker smo pomaknili klavijaturo za pol glasu navzgor, slišimo pod tipko c — glas eis. Ako pomaknemo klavijaturo še za pol glasu dalje, zleze tipka c na glas d, in čeravno držimo c, slišimo vendar d. Še pol glasu na desno, slišimo pod tipko c, glas es itd. Kakor se tedaj razvidi, more se na didaktofonu vsak komad svirati ob samem premikanju klavijature višji ali nižji, kakor se komu poljubi, ali kakor se mu pripravnejše zdi.

Očividno je tedaj, da ni treba pri didaktofonu onih dolgočasnih vaj in pojmov teorije, pri kojih pevci že v začetku največ veselja in poguma izgube, ampak tu se začne koj s prakso, tu se koj svira, koj poje. Poznavanje glask in tipk po imenu pride po vaji na inštrumentu samo od sebe, kajti vsaka vrsta (tipka) na didaktofonu nosi svoje ime. Kdor zna rabiti didaktofon, ta si kmalu pomaga tudi na harmoniji in glasoviru.

Kaj me je pa napotilo, k didaktofonu ali glasouku? Spoznavši prevelike zaprke ter dolgo in težavno pot pri poučevanju petja, iskal sem najkrajše, najlažje in najgotovejše poti za pouk v petji ter tako sestavil opisani jednostavni aparat didaktofon.

Da se pa z inštrumentom kolikor mogoče doseže zaželjeni cilj, t. j. da lahko vsakdo v najkrajšem času (s pomočjo male knjižice — navoda) v par dnevih svira in poje, in da se s tem petje in glasba mej

narodom razširi, — sestavi sem sedaj po mnogih poskusih didaktofon po nezaslišano nizki ceni tako, da si ga društva, a tudi posamezniki, lahko naroče.

Ni mi do gmotnega dobička, na sreči mi je napredek ljudstva našega, zato sem jel izdelovati inštrumente po tej-le ceni: Didaktofon, v podobi šatolja (dene se ga na mizo) trajnega dela, 3 oktave, (kar za petje popolnoma zadostuje) stane 25 gld.; — v podobi harmonija 3 oktave 35 gld.; — ravno tak na 4 oktave 48 gld. K vsakemu inštrumentu se doda navod in šola, kako rabiti didaktofon. — Ta svota za takov inštrument je gotovo zelo nizka ter upam, da si bodo prijatelji glasbe in naši pevski zbori omislili sredstvo, s katerim jim bode lahko napredovati v krasi glasbi ter si tako vedriti duh, blažiti srce ter delovati za prosep narodne omike in prosvete.

Naročila, koja izvršujem tako hitro, kolikor zmorejo delavske moči, vsprejemam v Škrbini, pošta Komen na Primorskem.

Vsem odličnim štovanjem

Alojzij Luznik,
uč. telj.

Vabilo.

Vaje pevskega zbora v tukajšnji Čitalnici se začno za zimsko sezono prihodnji teden. Ženski zbor imel bode prvo vajo sredo dne 28. t. m. ob 7. uri zvečer, moški zbor pa torek dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer. V omenjenih dneh naj se tudi blagovoljivo oglašati oni pevci, kateri dosihmal niso bili člani pevskega zbora, kakor tudi začetniki, kateri želé obiskavati pevsko šolo. Pouk v šoli je brezplačen.

Z ozirom na prosep národnega petja želeli je obilne udeležbe.

Čitalniški pevski odbor.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka svojo najtoplejšo zahvalo vsem tujim in domačim gostom, ki so s svojo navzočnostjo počastili Loško čitalnico o njeni petindvajsetletnici; v prvi vrsti zastopnikom slavni družtev: Matica Slovenska, Ljubljanska čitalnica, Sokol, Slavec, Kranjska čitalnica in Kranjsko bralno društvo, Bralno društvo v Poljanah, Selcih, Železnikih in Kamniška Lira; sodelovalcem pri slavnosti, osobito izvrstnim Slavčevim pevcem in domačim pevcem pod vodstvom g. nadržitelja Fr. Pápa, igralcem in sploh vsem, ki so pripomogli do tako lepega uspeha. Srčna hvala in bratski pozdrav!

V Škofji Loki, dne 12. septembra 1887.

Odbor narodne čitalnice
v Škofji Loki.

(689)

Poslano.

Uljudno vprašanje sl. c. kr. poštnemu oskrbnistvu v Ljubljani.

Je li opravi čen pismonoša brigati se, kdo da strankam dopisuje, kakor dela to pismonoša A. Hrovat? Li slav. c. kr. pošta ne plačuje svoje pismonoše zato, da opravljajo ta posel, da se drzne omenjeni pismonoša Horvat od strank zahtevati, da naj se mu plača 10 litrov vina itd., ker mora vsaki dan pisma prinašati? Je li pismonoši dovoljeno druge osebe vpraševati, kaj da ima ta ali oni, da dobode vsaki dan pismo? in ali bode slavno ravnateljstvo dopustil, to še n. dalje?

(691)

Prizadeti.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonis v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (ise ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaželeli, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonis in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—136)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani
dné 24. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	4 55	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	3 25	Jajce, jedno	25
Oves, „	2 60	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	3 90	Telečje „	50
Koruza, „	4 5	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 32	Koštrunovo „	32
Leča, „	12	Pišanec	50
Grah, „	12	Golob	15
Fizol, „	11	Seno, 100 kilo	2 41
Maslo, kgr.	1	Slama, „	1 80
Mast, „	64	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen, „	60	„ mehka, „	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. sept.	7. zjutraj	740 36 mm	6 3 C	sl. vzh.	d. jas.	0-00 mm.
	2. pop.	737 92 mm	17-2 C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	738 72 mm	10 2 C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 11-1°, za 2-8° pod normalom

Dunajska borza

dne 24. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 81 20	—	gl. 81 25
Srebrna renta	82 50	—	82 55
Zlata renta	112 55	—	112 55
5% marena renta	96 15	—	96 15
Akcije narodne banke	882 —	—	882 —
Kreditne akcije	282 60	—	282 90
London	125 85	—	125 80
Srebro	—	—	—
Napol.	9 95 1/2	—	9 94 1/2
C kr. cekini	5 96	—	5 96
Nemške marke	61 50	—	61 50
4% državne srečke iz l. 1854	25 1/2 gl. 130	gl. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	16	—
Ogerska zlata renta 4%	100	35	—
Ogerska papirna renta 5%	86	90	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl. 120	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gl. 178	50	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	50
1 amway-društ. velj. 170 gl. a. v.	232	75	—

Razpis.

Živnozdravniki, kateri bi se naselili v Radovljici, dobi 300 gld. letne podpore iz deželnega zaklada. — Prošnjiki za to podporo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o živnozdravniški sposobnosti

do 20. oktobra 1887

deželnemu odboru kranjskemu. (690—1)

Notarski kandidat,

s triletno prakso, išče službe. — Ponudbe s pogoji vsprejema uredništvo „Slovenskega Naroda“ pod tvrdko X. Y. Z. (685—2)

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo
hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj uga.
III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.
Važno in neobhodno potrebno za bolehalce na želodci, prsih, jetrih, obistih in živcih, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročjeji postelji, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zametek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612—5)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani

priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

Njiva

dá se v najem, oziroma prodá.

V mestnej občini Ljubljanski, Kapucinsko predmestje, odda se njiva, ki meri 8 oral, vkupe ali na drobno v najem, oziroma prodá.

Kaj več pove trgovec Karel Kauschegg v Ljubljani, na Dunajski cesti. (679-2)

Dobra kuharica

se takoj vsprejme

v Mallnerjevem hôtelu na Bledu,

kamor naj pošljejo svoja spričevala, katere želé te službe. (681-4)

Marijinceljske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

Katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, kré v želodeci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te istinite Marijinceljske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611-5)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Spedicijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančneje izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vozni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-29)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Takoj delujejo.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpahih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Fellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hédé, orientalsko lepotilno sredstvo, ki narzja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(251-10)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škateljci zobnega praška 60 kr. (238-49)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodni in trgovci Karinger-ji.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cenl.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegova življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlôvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Héi mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — VII. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Teléčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Teléčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročih velja poština

za posamični nevezani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset izvodov.

(79-56)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

NAJBOLJSI PAPIR ZA CIGARETE

JE PRISTNI

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,

profesorji kemije na Dunajskem vsučilišči,

in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti

in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranger, à PARIS

Kranjske klobase

iz čistega svežega svinjskega mesa, komad večji po 20 kr., manjši po 10 kr., kakor tudi

svinjske klobase za pečenje,

komad po 10 kr., dobé se vsak dan pri

Barbari Kopač,

mesarici na Sv. Petra nasipu h. št. 47.

Vnanja naročila izvrše se točno proti poštnemu povzetju. (688-1)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja na **Bojancih** v Črnomeljskem okraji vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 8. oktobra 1887

zjutraj ob 10. uri na Bojancih. Vse delo cenjeno je na 2831 gld. 50 kr. in se bode skupaj le jednemu samemu podvzetniku oddalo.

Kdor hoče licitirati, uložiti mora vadij v znesku 280 gld. Licitacijski pogoji, proračuni in stavbeni načrti ležé pri c. kr. okr. šolskem svetu v Črnomlji vsakteremu na pregled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlji,

dne 6. septembra 1887. (615-3)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja za dvorazrednico na **Strekljevci** v sodnijskem okraji Mediškem vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 5. oktobra t. l.

ob 10. uri zjutraj v Strekljevci. Vse delo z vodnjakom vred cenjeno je na 9563 gld. in se bode le jednemu samemu podvzetniku oddalo.

Kdor hoče licitirati, mora uložiti vadij 475 gld., vender bode moral prevzemnik ta vadij pozneje na 950 gld. povišati. Licitacijski pogoji, proračuni in stavbeni načrti ležé pri c. kr. okr. šolskem svetu v Črnomlji vsakteremu na ogled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlji,

dne 6. septembra 1887. (646-3)

Oznanilo.

Zaradi oddaje razširjenja šole v **Starem trgu**, sodnijski okraj Črnomelj, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 3. oktobra t. l.

ob 10. uri zjutraj v Starem trgu. Vse delo cenjeno je na 6193 gld. 10 kr. in se bode skupaj le jednemu samemu podvzetniku oddalo.

Kdor hoče licitirati, uložiti mora vadij 600 gld. Proračuni, stavbeni načrti in licitacijski pogoji zamore vsakteri pri c. kr. okr. šolskem svetu v Črnomlji pogledati.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlji,

dne 6. septembra 1887. (647-3)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja v **Božakovem**, sodnijski okraj Metlika, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 10. oktobra t. l.

ob 10. uri zjutraj v Božakovem. Mojsterska dela z materijalom vred cenjena so na 2885 gld. 68 kr. Voznjo in ročna dela, razen delavcev za mort delati in nositi ga, prevzela je šolska občina. Kdor hoče licitirati, položiti mora vadij 280 gld. Proračuni, licitacijski pogoji in stavbeni načrti ležé pri c. kr. okr. šolskem svetu v Črnomlji vsakteremu na ogled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlji,

dne 6. septembra 1887. (648-3)

J. ANDEL-a

novolznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šourke, mole, muhe, mravljinice, prešilke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,

v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sliharji, trgovcu na

Dunajski cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plaatih. (369-10)

Malenčni sirup,

kateri se s parom zgoščuje in kuha, je popolnem čist ter se izdeluje iz najlepših duhtenih kranjskih górskih maléne. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem.

Prodaja se v steklenicah po 1 kilogr. 80 kr., 10 steklenic 7 gld. 50 kr. Manjša steklenica velja 40 kr.

Naročuje se (5-8)

v **lekarni Piccoli-jevi,**

na Dunajski cesti v Ljubljani,

in se z obratno pošto proti povzetju ali predplačilu zneska točno in vestno razpošilja.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmej mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

Jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljše angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako realne in kolikor mogoče cene postrežbe.

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschlin-ovej hiši. (565-7)

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-3)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Objava.

Dne 2. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne

bode

občni zbor

I. Ljubljanskega uradniškega konsumnega društva

(registrovane zadruga z omejeno zavezo)

v Ljubljani, na Št. Peterskem predmestju, (v Schreinerjevi pivarni).

DNEVNI RED:

I. Volitev starihštva in nadzorništva.
II. Drugi predlogi.

V Ljubljani, 24. septembra 1887.

(686)

Osnovni odbor.

Služba občinskega redarja

v Braslovčah, z letno plačo po 120 gld., prostim stanovanjem in službeno obleko, je razpisana. S taisto je zvezana tudi služba ogljdnika mrličev, živine in mesa.

Prosilci, ne čez 40 let stari, zdravi in krepki, naj se oglašijo do 15. oktobra 1887 pri županstvu. (641-3)

V pričetku sezije za kurjavo

priporočam svojo zalogo

drv in premoga.

Naročila, tudi najmanjša, izvrše se takoj in po nizki ceni ter natanko po naročilu. (683-1)

Blagovoljne naročbe naj se oddajajo pri
Henriku Geltner-ji,

Kolodvorske ulice št. 29.

Roks & Drops,

metinke (melisence)

in vse druge trgovinske in fine sladčice

izdeluje

FRANC ŠUMI,

Kongresni trg št. 13 (pri Fischerji) v Ljubljani. (692-12)

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specijalno z roko ali nogo: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräsi- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specijaliteto (722-26,

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z svezami po najnovejših sistemih, skrbos iz železa in kovine.

FRAN CHRISTOPH-ov svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **IVANU LUCKMANN-u**; — v Bejaku pri **FRAN CHRISTOPH, Math. Fürst Sohn.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. (16-10)

ZUPANČIČ & ČRNĚ

v Šelenburgovih ulicah št. 6

priporočata p. n. občinstvu svojo novo ustanovljeno, dobro preskrbljeno zalogo perila za moške, kravate, rouches za dame, predpasnikov, ženskih, moških in otroških nogovic, dokolenk, tersa talle, nedrecoev v vseh velikostih in najboljše baže, svilnate in glace-rokovicice za gospode in dame, vezenin, sukance belega in barvastega, trakov, gumbov i t. d.

Naročbe na vsakovrstno perilo in cele opreme (Ausstatungen) se lepo in točno izvrše.

Proseč p. n. občinstvo za blagovoljni obisk, usojava si zagotavljati, da se ne bodeva strašila niti truda niti stroškov, da le postreževa cenjenemu občinstvu z dobrim in trdnim blagom.

Z velespoštovanjem

ZUPANČIČ & ČRNĚ.

(667-3)

Posestvo na prodaj.

Iz proste roke se prodaja pod ugodnimi pogoji posestvo Pod Lipovco h. št. 16, fare Kolovratske, vulgo Lokanovo. Hiša z vsem pripadajočim gospodarskim poslopjem, polje, travniki, gozdi, ugodno za živinorejce. Posestvo je blizu gladke ceste, blizu Toplice pod Št. Jurjem ter 1 1/2 ure od železniške postaje. Ponudbe v sprejemna dosedanja posestnik **J. Razpotnik** na Lokah ali **L. Habat** v Zagorju. (659-3)

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401-20)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Kuverte s firmo

"NARODNA TISKARNA"

v Ljubljani.

priporoča po nizki ceni

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Zimska obleka	od g'd.	9.—	naprej.
Zimski sakot	"	5.—	"
Zimske hlače	"	2.50	"
Zimska suknja	"	9.—	"
Salonska obleka	"	25.—	"
Obleka za dečke	"	1.75	"

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.